"אז נדברו"

בסייעתא דשמיא

פרשת תולדות

גליון מס' 161

לסדר: "ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו ה'..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

4.04

שקיעה!!!

ספק סקילה!

4.44

צאת השבת-

אשם תלוי!!!

5.17

ר"ת: 5.55

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט ויצא

מג"א: 7.59

גר"א: 8.46

מעוות לא יוכל לתקון

שימו לב:

נשמח מאוד מאוד לשמוע עדכונים הדרות והארות...

יש ביקורת נשמח לשמוע..

בפלא: 0527130499

ישיבות ומוסדות הרוצים להשיג גיליון זה

באזור המרכז בלבד

ניתן להתקשר לפלאפון:

0548446691

בשכונות הצפון בירושלים

בפלא': 0527695150

ניתן להשיג בדואר אלקטרוני, בת.ד:

A8447168@GMAIL.COM

לתרומות:

ניתן לשלוח:

בבנק באמצעות חשבון

53957 בנק דיסקונט 106

כמו כן ניתן לשלוח בדואר לכתובת ארלוזורוב 13 חיפה משפחת פולק

עבור גיליון "אז נדברו"

תודה מראש!!!

טעות לעלם חוברת... (קודם המבחן כמה כמן אורך להתעשת...

שנים ע"ג שנים ובאיך אותך מעשיו... שנים שובאיך חושב שעשו הוא הוא באיר האבות... הוא הראוי... הוא הבן שבריך לקבל את הברכות... כה סיפור של עשרות שנים... עשיו כבר בן שישים... כאת אומרת: כבר עשרות שנים שובאיך עשיו הוא הבן הראוי להמשיך את הפקיד הגדול... ובבא אתא!!! בריא אבל!!! בשביל אתא!!!! הבוודע לובאיך שהוא עדיה! טעות של עשרות שנים הנפכה בשניה אחת **ובאיך ובאיך חרדה גדולה עד מאד!!!** יש לך מושג איזו רעד (ורא כה... הריעד שבו אדם קולט שבמשך עשרות שנים הוא הולך שוללל איזו הרגשה איומה ביזה ובאיך חרדה!! גדולה!! עד מאד!!! אבל!!! כה שהיתה חרדה!! גדולה!! ועד מאד!!! כה עדיין לא הפריע ובאיך בבא אתא!!! להבין בטעות... בבא אתא!!! מתוך בו מהטעות. ואיך כדי בובור הוא כבר הבהיר לעשיו: גם ברוך והיה!! אני לא אוכל בו... טוב שכך עשיו... בדין (לו יקבל את הברכות...

מכאן אפשר ללמוד יסוד גדול:

טעות ? ! ? כה לא סלח הסלח!! כה לא (ורא!! טעות לעלם חוברת!! לכל אחד יכול לקרות טעוות!! גם לאדם הגדול והחכם ביותר יכולה להיות טעות!!!

ההבדל הגדול בין בדיק לרשע כה לא שלרשע יש טעוות ולבדיק אין טעוות!!!

לא!! לא כן הקודה!! כי סלח סלח טעות כה בסך הכל טעות... כה לא מיוד המשתתת מיבות או מיוד לב.. כה בסוג טעות... ממולא טעות כה דבר שיכול לקרות גם לבדיק הכי גדול... כי כה לא משהו רע בעצם מהות... **ן... אבל איפה מתחיל להיות ההבדל בין בדיק לרשעה**

ההבדל הגדול מתחיל בב-מ-ה ב-מ-ן אורך לך ממתי שהכרת בטעות ועד שיני התפיסה שכתבאה לו!!! טעמה אתה מיר בכה טעמה כן!!! ן... עכשיו תשבה.. אוהו.. כאן (קודם המבחן!! בא (ראה כמה כמן אורך לך ממתי שהבנת שטעת עד שיני הפיסה והלקח המוסק ובאיך כמה כמן אורך לך ממתי שהבנת שטעת עד שיני הפיסה שהוא הבין **בשניה!!** אבל **בריעד!!** שהוא הבין לעשות שינה בדרך ובהיה... לעשות עשרות שנים... בשבל לעשות שינה הוא הבין שהוא בדרך ובהיה... כה בדרך להיות ובאיך אבינו!!!!!

אנחנו אנחנו לא מסוגלים!!! אבל בכל כאת כאן (מבחן (קודם המבחן.

כמה כמן בכל כאת אורך לך להכיע את עצמך אחרי שכבר קלטת שטעית

יש סיפור מעניין באמ' סוכה: מעשה באדם שכל הראה היה בהון מופלא הוא (עם ארבי אלעזר בר בדיק עם שאלה הלכתית בהלכות שבועות: הוא שאל כך: יש בבעלותי כפרים שרים בהם אנשים!!! יש לי כרמים!!! יש לי פרדסים!! ואני מעסיק את כל האנשים שרים בכפרים... והם עובדים אצלי בכרמים ובפרדסים בשנת השביעית... האם כה ראוי או לא? ענה לו רבי אלעזר בר בדיק: לא! כה לא ראוי!! (ענה אותו איש: כיצד? מה יצא אותו איש מבית המדרש ולא לשבות להפסיק את כל העבודה... רק אחרי שכל העבודה הושבתה... רק אז הוא חזר לראב"ד לשאול מה בכל כאת אפשר לעשות... איזה עבודות אדמה אפשר בכל כאת לעשות בשנה השביעית... כשרבי אלעזר בר בדיק ראה את הגובה הכפיפה של אותו ואדם הוא הבטא הבטאות מפלשה: אמר: כדו הויתי דייר במרעה הדא מ' שנין ולא חמיתי כד מינכ מהלך כמרכון לתקנן כדין ביאור הדברים: (ענה רבי אלעזר בר בדיק ואמר: אני כבר זר כאן ארבעים שנה ולא ראיתי אדם שהולך בדרך הישר כמו היהודי הזה!!! מה קרה? מאה הבדל כ"ג רבי אלעזר בר בדיק פשוט מאד: מדובר באדם שהעסיק כפרים שלמים.. היתה לו תכנית עבודה מפורטת ומוסדרת לאלפי דונמים של כרמים ופרדסים.. מיותר לציין: איזה מערכת מורכבת של תכנית עבודה היתה כאן... כמה חודשים ארך לבנות את תכנית העבודה הזו... והנה... **בריעד אחד!!** רק התברר לו שזה לא בסדר.. רק נודע לו שהלכתית לא ראוי כך לעשות... **באותה שניה!!!** הוא מיד רץ וחזר את כל העבודה... הוא לא חשב פעמיים.. טוב.. רעד... אל תגן לי לחשוב על זה... תגן לי לחכל... תן לי לחשוב מה הדברים הבאים שלי... שום דבר... אם ונדע לי שאסור אצ... אצ כל טוב!! סומה... רבי אלעזר בר בדיק... תיכל אשוב... עכשיו אני רק דבר ראשון להשבות את כל העבודה האסור... רק אחרי שהם יפסיקו את העבודה אצ אני אחכה לשאול מה בכל כאת אפשר לעשות... אחכה אני אעשה סדר במחשבות... רבי אלעזר בר בדיק התבדל זד לעקבי שקה לא ראוי כזה אדם ישר!! כן... האדם הזה עדה טעה תמורה.. הוא העביר מאות עובדים בעיבודמה של שנת השמטה... אבל בשניה הבין שהוא טעה!!! באותה שניה הוא הפסיק!! זה אדם גדול!!! כמה שהטעות היתה חמורה!! ההתפעלות גדולה שבעתיים!!

התבקת בבית רשת פרובה של אינטרנ... טעית... לא יודעת (זה) שאסור... טוב... לא ובואו אליך בבעיה משמים על הדבר... אבל עכשיו!!! עכשיו מסתבלים עליך בעכרות של מגבלת... עכשיו בא (ראה כמה כמן ואורך לו ממתי שהוא הבין עד שהוא יניע את עצמו... בבאת תבמן. כאן תהיה (קודם המבחן) עד כמה בו היתה באמת טעות... או סתם אומר רגיונות... (קודם המבחן) בטעות הוא כמה כמן אורך לך להתעשת ממה... בוק מינה לכל הדוגמאות

אברהם א-ב-ד נקנה...??

מדרש (ורא מובאים אנו בפרשתנו (רבה ס"ה):

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בַּר סִימוֹן אַכְרָכָם הָבָא זְקָנָה, אָמַר לְפָנָיו רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אָדָם וּבְנוֹ נִכְנָסוּ לְמָקוֹם וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ לְמִי מְכַבֵּד, מִתּוֹךְ שֶׁאַתָּה מְעַעֵרוֹ בִּזְקֵנָה אָדָם יוֹדֵעַ לְמִי מְכַבֵּד. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַיֶּיךָ דְּבָר טוֹב הָבָעְתָּ וּמִמְּךָ הוּא מַתְחִיל... כֵּיוָן שֶׁעָמַד אַכְרָכָם נָתַן לוֹ זְקָנָה, יִלְמַד הָבָע יִסּוּרִים... אָמַר לְפָנָיו רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אָדָם מַת בְּלֹא יִסּוּרִים מִדַּת הַדִּין מִתּוּחָה כְּנֶגְדּוֹ, מִתּוֹךְ שֶׁאַתָּה מֵכִיס עָלָיו יִסּוּרִים אֵין מִדַּת הַדִּין מִתּוּחָה כְּנֶגְדּוֹ. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַיֶּיךָ דְּבָר טוֹב הָבָעְתָּ וּמִמְּךָ מַתְחִיל, וְכֵיוָן שֶׁעָמַד יִלְמַד נָתַן לוֹ יִסּוּרִים, יַעֲקֹב הָבָע אֶת הַחוֹלִי, אָמַר לְפָנָיו רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אָדָם מַת בְּלֹא חוֹלִי וְחַיָּנוּ מְיֻשָּׁב בֵּין בָּנָיו, מִתּוֹךְ שֶׁהוּא חוֹלֶה שֶׁנַּיִם אוֹ שָׁלֹשׁ יָמִים הוּא מְיֻשָּׁב בֵּין בָּנָיו. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חַיֶּיךָ דְּבָר טוֹב הָבָעְתָּ וּמִמְּךָ מַתְחִיל

**בקיצור: כתוב כאן דבר (ורא: מי הבנא את המושג נקנה לעלם אברהם אבינו... ומי הבנא את המושג יסורים? יצחק אבינו!! ומי הבנא המושג ששם חולה יעקב אבינו!! נאת אומרת: שבלבדיהם לא היה: לא נקנה לא יסורים ולא חולי... והם בקשו את כה והבנשו את כה לעלם!!

וכה כלא גדול מאד: הרי בפשטות נקנה כה חסרון... אנחנו מתפללים "אל תשליכני לעת נקנה..." נקנה כה נסאה... חולשה מסוכנת... **אם נכה:** אם נקנה הוא חסרון... אבל איך יכול להיות שאברהם אבינו בכבודו ובעצמו יבקש אותה והתפלל שהוא תהיה? **תבין:** אברהם אבינו עסק בכל נשמתו בשובו של עולם.. זד כדי כך... שאפילו שפדום היו האובדים הגדולים ביותר לדרכו של אברהם אבינו... הרי כשהקב"ה רצה להפוך את סדום... אברהם התפלל שכה לא יקרה... למה? סלח כה תורבן סלח סלח כה חבלון...

אם נכה אותו דבר בנקנה:

כון: יש משהו טוב בנקנה... כה גרוס שהבדיקות ויכו בנקנים מהם... אבל סלח סלח נקנה כה ויבדה... כה נסאה.. כה סוג של תורבן... אבל כאן שאברהם אבינו לא רצה שסדום תוהפך למרות האמצעי שהיתה באובדן הרע הזה מהעולם... **אותו דבר היה ראוי שהיה כאן:** אפילו שיש תמצא בנקנה... אברהם היה אמור להסתיר מכה... כי סלח סלח כה תבלון... כה נגד את ישובו ופיטומו של העולם... אבל לא!! אברהם אבינו בכבודו ובעצמו רצה את כה...

ולא כן בלבד אלא אברהם **א-ב-ד** נקנה!!!!

הוא **א-ב-ד** את הנקנה!! בכבוד בעוקל!!!

כשאברהם רצה שסדום ישארו בחיים הוא נעם בחנונים.. אל יחר בעיני אדוני ואדברה... ואולו כאן כה היה תבלה!! מה הפשט בכבה? מה היה כ"ג קרוטי בנקנה... שהיה בדיק כה לשון תבלה... מה מסתתר כה מדבר לנוחוק שהבדיקות ובכבו את המבארים (אוק אחר לי נקן אחד: מה **אני** אשם שאתם לא יודעים לבד... לכן **אני** בדיק להיות נקנה **אני** בדיק לסבול? כה בדיק **שלכם** שאתם לא יודעים לבד...)

ובכלל: מה שייך **א-ב-ר-ה** כלפי בוא עולם? על כרחך מסתתר כה משהו קבע יותר לחוק!!!

יש כאן כראה (קודה מאוד לחוקה מהותית... שהבדיק הוחיבה להבנא אותה כה באמצעות נקנה...

מהיה מה כהיה

מה נכה יכול להיות בנקנה כ"ג קרוטי שאברהם אבינו עשק בישובו של עולם ראה לכון לתבוע אותה?

פנימיות הענין מבואר במאמר הנכתב בעמוד השלישי של הגיליון, ע"פ דעתו של העורך בלבד ללא אחריות, ניתן להעיר להאיר לחלוק ולסתור

האמת המדומה היא האמת או אדרבה היא השקר???

ישנה נקודה עמוקה שצריך לשים אליה לב: בדרך כלל: המדומה היא היא האמת!!! לך.. לך תשאל בדין הדין: מה זה אמת שדבר **אמת**
מה יודע לך? דבר אמת פירושו מי שאומר את המדומה בהווה!! ולדעת בא: מי הוא השקר? מי שמדומה את המדומה... מי שאין
קשר בין מה שהוא אומר למדומה... בא אומרים: שהמדומה היא היא האמת!!! ואכן כנה זה באמת משפט... כנה אנחנו בדיבור להסבל
בתוך הבועה של הדעות שלנו... **אבל !!!!** למשל: אם שמת לב הדעות שלנו בדעתו (קרא עולם **השקר**) בא אומרים: המדומה שלנו
בדעתנו (קראת שקר!!! למה? הרי אנחנו יודעים שהמדומה היא היא האמת אבל בלוס: המדומה היא האמת או אדרבה: היא השקר?
התשובה היא: האמת האמיתית היא שיאין עוד מלבדו... ואולו המדומה של הדעות שלנו נדעקת יש מיאין... כל המדומה הנו של היש
היא מדומה שקרית!!! המדומה של הדעות שלנו נדעקת כל הנמן יש"ת (פרדס... כמו ודוגם ודו... ואולו האמת היא שיאין עוד מלבדו...
המדומה נדעקת שאני עשה... אני קודם... אני אני אני... ואולו האמת היא שיאין עוד מלבדו... ולמשה לה' האמת ומלומה... אתה
לא עשה כלום... רק נמה לך שאתה מושך בחוטים...

בא אומרת שהמדומה היא לא האמת!!! **יש סתירה בין האמת --- ל --- מדומה!!**

עכשיו: לדמוד ולשאול איך הסתירה הנו נולה להיות... נו לא שאלה... יהודי לא קשה... כי כל יהודי יודע שהקב"ה בכבודו ובעצמו הוא
נה שוכר את הסתירה הנו.. "אין עוד מלבדו ברא בשש ומי המעשה את אותה יש מ"אין. מ"אין אל אותה יש"ת סותרת כבולו... ועכנה
תמתו הנלינה שאנחנו (היה חלק מהסתירה הנו... אנחנו (היה חלק מהמרכיבים של המדומה הסותרת הנו...

אבל השאלה שלנו נה **לא איך** נה יכול להיות... השאלה הגדולה שלנו הוא: **מה** עושים עם נה? איך חיים עם הסתירה הנו? מה לעשות
למשה? במה לבחור? האם לכת אחרי **האמת האמתית** או אחרי **המדומה השקרית**? האם לפרוש ולהתבדל מה**יש**"ת השקרית ולבדוק
ב"אין" עוד מלבדו? או לחיות את הי"ת השקרית... כי סלד הוא יתברך ברא את אותה מדומה שקרית וברא אותנו באמצע??

בקיצור---- **איך מיישבים את הסתירה בין האמת-ל-מדומה???**

את השאלה הנו נבר שאלו המלאכים את הקב"ה לפני מתן תורה: "מה הודך על השמים"... אל תתן את התורה בארץ... הדעות הנה
כולו שקר... איך אפשר להוריד את התורה שהיא אמת... לתוך המדומה של הדעות שלו כולה שקר??? מה עניה הקב"ה????

ומשלך אמת ארצה!!! הקב"ה הוריד את האמת --- ל --- מדומה!!

רבון ה' שאנחנו נהיה את ה---אמת ב---מדומה!! שהחיים יהיו אמת!!! היכנס ב-מדומה!!

כלומר: מצד אחד רבון ה' שאנחנו לא נהיה את ה-מדומה כי הוא הרי שקר... אבל מצד שני לא להתנתק מהמדומה כי... כי סלד הוא
המדומה שבה הקב"ה רצה שאנחנו נהיה... אבל מה כנה? לחיות את ה--אמת ב--תוך המדומה השקרית!!! נו היתה עבודתו של יעקב
אבינו: לדמוד ה-א-מ-ת!!! האמת ששיית יעקב אבינו אין הכוונה לאמת האבסולוטית הגדולה.. נה לא שיעקב אבינו היה בורר אמת...
לא נו הנקודה!! לדמוד האמת שנאמר לנו יעקב אבינו הכוונה לאמת שמומאמת למדומה השקרית של הדעות... ומשלך אמת --- ארצה...

יעקב לא נקרא רק לדמוד האמת הוא גם נקרא לדמוד התורה!!! נה הפירוש המילולי של ת-ו-ר-ה!!!!!

למי שעדיין לא יודע: תורה נה רק לא שטויות... תורה נה גם לא רק מדע מגוון... תורה פירושה **דרך חיים כיצד לחיות את האמת בתוך המדומה!!** נה הפירוש קבלת התורה!!! נה הפירוש עול תורה!!! נה הפירוש: בית של תורה! נה גם הכוונה חיים של
תורה!!! ההגדרה של עול תורה נה לא להיות מבחוץ... וגם לא קיים את כל המצוות... כל אלו הם פרטים אנחנו משובים... אבל רק
פרטים בתוך ההגדרה הכללית ששמה תורה... המושג תורה ענ"ן **דרך חיים כיצד לחיות את האמת ב"אין" עוד מלבדו בתוך המדומה**
השקרית שנדעקת יש מ"אין" תוכנו של הקב"ה אמת... אבל איפה האמת??? ומשלך אמת ארצה... הקב"ה הוריד את האמת
למדומה השקרית!!! נו הסיבה שהתורה (קראת אמת!! כי הקב"ה הנאים את האמת למדומה שבה אנחנו (מדומים...

עד כאן מילים גבוהות... בא (נבינם את נה כדת טיפה למדומה: **נסיך כמה דוגמאות:**

שאלה השקפתית בסיסית: איך לחיות כאן בעולם? האם נה כון לחיות חיי פאר ולהשקיע הרבה בעצ"ן העולם הנה? לא!! למה לא?
כי האמת היא שהעולם הנה הוא שקר ודמיון ולראות ואין מה להשקיע בו!!! אה... כנה... אתה אומר שאין מה להשקיע בו... אם כנה נאת
אומרת שאין מה לחפש פה בעדינ"ל... אבל בא (פירוש המעולם הנה? בא (איה בשמחה? (יין מאמר אחרי)? **לא! גם נה לא!!!** סלד סלד
המדומה שהקב"ה הדמיד הנה לפנינו נה העולם השקר הנה!! ואינ"ל לחיות בתוך השקר הנה!! אבל בלוס מה לעשות? להשקיע בהנה
לא!! לפרוש מפה? גם לא!!! אבל מה כן? **יעקב אבינו לעשו את ההתרה הקדמה והקולנע:** נדע תורה אומרת: **ישש לי כל: יש לי**
את כל מה שאני צריך לא פחות --- ולא יותר.. מצד אחד: אני לא כמוך... אתה- עשו אומר **ישש לי רב** -הרבה... אני לא מחפש
הרבה... כי אני יודע שהעולם הנה שקר וכן אין מה להשקיע בו... **אבל מצד שני:** יש לי כל!!! סלד סלד אני מי בתוך השקר הנה ואני בוגד
בוגד שיהיה הכל!!!! לא פחות מהכל!! אבל גם לא יותר- לא הרבה!!! הרי לך בוגמא מהחיים של עושה של לחמה האמת!!! הרי נדע
תורה הבריפה!! השיבור הדמיד- מצד אחד לחיות את האמת שהעולם הנה הוא לא אמיתי... ומצד שני לחיות בתוך המדומה!! נה השקפה
של... של מהפ של תורה!!! צריך החיים כיצד לחיות את האמת בתוך השקר!!!

עוד דוגמא: כשיעקב אבינו (מבון) לפרישה עם עשו... הוא הבנון: בתפילה בזרון ומלחמה!! שים לב: הוא (עשן מצד אחד עם תפילה!!
מצד שני: כשיעקב אבינו (מבון) לפרישה עם עשו... הוא הבנון: בתפילה בזרון ומלחמה!! שים לב: הוא (עשן מצד אחד עם תפילה!!
מתוך הבנה שהאמת היא: שה' לא אוהב מה יעשה לי אבל.. ה' לי בדעתי ואני אוהב בשן(אי... אבל!!! מצד שני הוא גם (ריך לזרון
ומלחמה. מה הפשט בנה? אם יעקב מתפלל ומאמין... אבל מה שייך לעשות גם בזרון ומלחמה? הרי מתה (פשט: אם התפילה מתקבל...
אבל הקב"ה יכנעי ומוכיל בכלל לא בריך זרון ומלחמה... ומאידך: אם התפילה לא מתקבל לא יכנעי כלום... הנינות ובלום והתפילה יחות
מתוך הבנה שהאמת היא: שה' לי לא אוהב מה יעשה לי אבל.. ה' לי בדעתי ואני אוהב בשן(אי... אבל!!! מצד שני הוא גם (ריך לזרון
ומלחמה... הרי לך בדעת תורה! לחיות את האמת בתוך המדומה!!

והדוגמא הרי מתבדר: יושב לו הבדיון בשעת חבות לילה... חולף את מנלדיו... ובוכה מלחמיים על הלות הנוראה... על המדומה השקרית
שאנחנו (מדומים בה כיום... הוא מתפלל ברוה (נא ומינ"ל... שהאמת כבר מגלה... שמתבטל המדומה השקרית הנו... ובנה... השתר עלה...
המדומה היא האמת הגדולה ביותר... ולאו שיקרה... הוא שקר!!! הוא עיוות את האמת!! הוא עיוות את המדומה!!!
המדומה היא האמת הגדולה ביותר... ולאו שיקרה... הוא השקר!! הוא עיוות את האמת!! הוא עיוות את המדומה!!!
לפני כמה שעות הוא ביקה על המדומה השקרית ובנה... עכשיו המדומה (הפכה להיות האמת הבריפה ביותר.. הכיבדה ומשלך אמת
ארצה... הקב"ה רוצה שאנחנו נהיה את המדומה בתוך השקר!!! אבל (כון... המדומה הנו הוא אכן שקר... אבל עכשיו כשישבים בבית הדין
בנים את האמת שבתוך השקר!!! מה הטבה המדומה האמיתית!!! הרי לך בדרה של תורה!! לחיות את האמת שבשקר!!!

כולנו מכירים את אומם עשו אמת שבאמת כואב להם האמת והם עדמדים וכל הנמן מחיים.. יש להם טענות כרחון על... על כל מיני בדברים
שעשים במשך הטיני... ש... שכה לא נמוך מוגש לנמרי לאמת הבריפה... אבל כל אחד מאנחנו מכיר כל מיני בדברים שעשים ובה... נה
לא מרוח מספיק אמת!!! **אבל פשט ובורר שיש לנו: שהרבה פעמים יש בדברים בנקי!!! אבל... אבל לא מדוד!!! בהתלט לא מדוד!!**
גם אם הם טוענים טענות שאמת לא מדוד אבל אבינו ישראל שהבנה מסורה בידם.. אבל מה שברור הוא שלפעמים
מכורח המדומה (ברש"ל... ל... לעשות שקרים לא!! לא שקר!! אלא להשקיע את האמת ולהתאים אותה לארץ!! יעקב אומר לו:
אני בלך בכורך עשו... כי האמת האבסולוטית לא!! נה אמת שמאמת למדומה!! היות והמדומה היא שקנינו את הבכורה מעשו... אם
עשו משמש עם הקיבוץ של הבכורה לעצמו... אבל לעצין הבכורה אני יעקב- אני הוא עשו בכורה!! כי אמת שמאמת למדומה!!

לחידודי- פרשת תולדות

א. "ותקח רבקה את בגדי עשיו... ותלבש את יעקב בנה הקטן", וצ"ע גדול: דבשלמא: לענין מה שיעקב נטל הברכות במרמה, בדין עשה זה, דהא הבכורה הייתה שייכת לו בדין, לכן רשות היה לו להשתמש בשמו של עשיו ליטול מה שמגיע לו בדין, אבל ליטול את בגדי עשיו?? מנין היה לרבקה רשות ליטול בגדים אלו ללא רשותו של עשיו? דהא כיון שהפקיד אצל רבקה, הרי אסור למפקיד להשתמש בפקדון לצרכו, א"כ כיצד מטרה זו דנטילת הברכות קידשה את האמצעי דגזילה האסורה? ואולי: דהנה איתא במדרש (לא ידענא היכא) דבגדי עשיו אלו נקראו "בגדי כהונה", ולכאורה הדימיון בין בגדים אלו לבגדי כהונה הוא, שעשיו הקדיש אותם בגדים שיהיו מיוחדים לצורך שימושו של אביו כאותם בגדי כהונה שמוקדשים לצורך גבוה, וא"כ בגדים אלו לא היו ממון עשיו אלא מוקדשים לשימוש אביו, וא"כ כשיעקב שימש את אביו יכול היה ללבוש בגדים אלו מדין שימוש אביו, ולא היה בזה משום גזילה.

ב. לחידודי: פרשת זו נקראת בשם פרשת "תולדות", והסיבה היא משום שהפרשה מתחילה במילים: "ואלה תולדות יצחק", ותמוה: דהא גם פרשת נח מתחילה ב"ואלה תולדות נח", א"כ מדוע פרשת נח לשם שינוי לא קיבלה שם "תולדות"?? ונראה: דייחס "תולדות" הוא דבר ששייך רק בבן ישראל, אבל בבן נח לא שייך יחוס ותולדות, וממילא לגבי נח תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים, לכן הייחס הוא לא לתולדות אלא לעצם "נח" דהוא התולדות- דהיינו המע"ס, משא"כ הכא בפרשת תולדות דעסוקים בתולדות זרע אברהם, כאן הדגש הוא באמת על ה"תולדות" דבישראל איכא יחס.

ג. גבי המעשה המובא בסנהדרין (צא.): "כשבאו בני אפריקה לדון עם ישראל לפני אלכסנדרוס מוקדון: ארון כנען שלנו היא..." ושוב "פעם אחת באו בני מצרים לדון עם ישראל..." - על הכסף וזהב שישראל השאילום, שיחזירו להם... ופעם אחת באו בני ישמעאל לדון עם ישראל: ארון כנען שלנו ושלכם היא", ושלחו חכמים את גביהא בן פסיסא וסתם טענותיהם, עכ"פ ממעשה זה משמע שכל מי שהיה לו טענה היסטורית על ישראל בא וטען טענותיו לפני אלכסנדרוס מוקדון, וא"כ יש להבין: מדוע בני אדום לא העלו על דעתם לבא גם הם לדון עם ישראל על הברכות שנטל יעקב מעשיו במרמה?

ד. "וילך עשו ויקח את מחלת בת ישמעאל", בפרשת וישלח קורא לה: "בשמת בת ישמעאל", וברש"י שם: "ולהלן קורא לה מחלת דג' מוחלים עוונותיהם וחד מנייהו הנושא אישה לכך נקראת מחלת שנמחלו עוונותיו", וקשה: דהנה תנאי מעכב הוא במחילת עוונות שצריך שיעזוב החטא, ואילו לגבי עשו כתיב: "על נשיו לו לאשה" ומפרש ברש"י: "הוסיף רשעה על רשעתו שלא גרש את הראשונות", נמצא שלא עזב את חטאו וא"כ איך נמחל לו?

ה. "הלעיטני נא", צ"ע: האם עשיו היה חייב בברכת הנהנין על הלעטה זו, דהנה בשבת (קנד:) נחלקו מהי הלעטה, דרבי יהודה סבר: הלעטה למקום שיכולה להחזיר ואילו רב חסדא סבר למקום שאינה יכולה להחזיר, וצ"ע: האם האוכל בכח"ג עדיין שייך לגבינו הנאת חיך וחייב בברכה?

מצינו מושג בגמ' (ב"ק נ.) דבר שנעבר בו אוש בצניק ונעשה בוץ מבוה שבצניק נעבר בה... הקב"ה בוגא שהוא לא ינקם ממנה.

אם ככה: יש לי קושיה עצומה על עשיו:

דבר שנעבר בו אוש **ר-ש-ע** ינעשה בוץ

עשיו הרי כ"כ נעבר בכובוד אב... מה הוא לא עשה בשביל
כה.... ו... ובוסבו של דבר: מה גרם לו להפסיד את הברכות
המבוה בכבודה ובעצמה!!! המבוה שהוא הלך בשנאות
אבוו לבוד בוד.. **הוא הוא** כו שגרמה לו לאחר את המעבד
ולהגיע לאחר שעקב נבר הספיק לטול את הברכות. הבנדים
המאוחדים שהוא הקנוש במוחד לבורך שמוש אבוו... **הם הם**
שגרמנו לו לרוצח... שבל ובוהם עקב סיס שהיבוים ובו עשיו... אתמהא...

דבר שנעבר בו אוש ר-ש-ע ינעשה בוץ!!!

הישובה כמובן מתבקשת מאליה ומומבה על הלשון:

דבר שנעבר בו **בניק !!!** בוזקא בניק... שם יש הבטחה שלא
ינעשה בוץ!!!! אבל דבר שנעבר בו אוש **רשע ?!?** בבעבע לא
מצינו הבטחה שבמבוה שהוא נעבר הוא לא ינעשה בוץ!!!!
למה??? מסובה בפשטה: הרי אתה רשע... אתה עושה מה
שעולה בדעתך... אבל מה קרה שאתה נעבר רק במבוה
אתה בלה שנעבה מבוה בו שבווקא בה אתה רואה לכון
לעשות רבון קונך? אם בשבול לעשות רבון ה' ולבבד את אביך
אתה מוכן בשבול בה לוטטל את הבריות לפשט ובוך מן
הגלל... ולא הבדר לעשות את כל הבריות שבעולם? אם
נכה... אבל מי בקש בבאת מובכם המוס תבני... לא מבובשך ולא
מעוקבך... אל תבא בבוץ הרבה... לא בריך את הבבר
שנעבר בו. שלך... ובושעים ינעשו בם!!! כן!!! זה בבבר שנעבר
בו רשע... זה שם ינעשו בו... רק לבבוקים מובטח שילבו בם...

הלכה (לא) למעשה

מכיון שהלכות מלוקטות וערכות ע"י אברך שעדיין לא שימש כל צרכו, זאת למודעי:

שאין להוציא מכאן לא הלכה וכ"ש לא מעשה

מקצת מההלכות מלוקטות מספרי מחברי זמננו... ומקצת היוצא לפום ריהטא ממסקנת דברי המשנה ברורה... מקורות הדברים מצויינים מתחת ההלכות בקצרה

התבטאויות שאסור ע"פ תורה להתבטאות.

א. לשולי המחנה שלשון שבועה שגור על לשונם בחפשיות, יש להעיר תשומת ליבם שאין להוציא שבועה מפיו אפילו על אמת!!! וכתב בשו"ע (או"ח סי' קנ"ו) "אלף עיירות היו ליאני המלך וכולם נחרבו על שבועת אמת", והרגיל בשבועות נקרא רשע (שבועות לט. ועיין בפ"ת חו"מ סי' פ"ז סקכ"ב), ואין להשתמש בלשון זו בשום אופן שבעולם! ויש להוציא התבטאות זו מאוצר המילים (לקסיקון- בלע"ז) ואין מקומה גם במקרים הדחופים ביותר, ולא נתקנה אלא באופנים נדירים שהתורה מחייבת אותם ובפני בית דין וגם אז חובה לעשות כל טצדקי ובכל מחיר כדי שלא להגיע לכלל שבועה, וד"ל.

ב. אסור מדאורייתא לקלל יהודי בשם, ויש להעיר: ש"בשם" אין הכוונה רק בשם ה' ממש, אלא אפילו אם אמר כגון "שהקדוש ברוך הוא יעניש אותך" או "שהרבונו של עולם יעזור שהוא לא יצליח" הרי זו קללה בשם והיא לאו מדאורייתא, כמו כן: אם אמר: "אוי ואבוי, טלטלתי בשבת, שה' יעניש אותי...", וכיוצ"ב, הרי זה מקלל את עצמו בשם, והוא לאו גמור, מלבד ההשפעה המקולקלת שיכולה להיות מושפעת מזה בפועל.

ג. אם אומר לחבירו: תאמין לי שכך עשיתי, בילדים שלי, בחיים שלי.. וכדו' (או בשפה עדינה יותר תאמין לי שאני צודק, ואם לא, אז שה' "עשה" שאני לא יצליח וכדו'), שהמשמעות באמירה זו, שאם לא צדקתי הרי הילדים שלי ינזקו יש לזה דין של שבועה, ונקראת "שבועת האלה", דהיינו: שעובר גם על "שבועה" לחינם, ואית ביה גם "קללה", וצריך ליזהר מזה מאוד

ד. מכל מקום יש להעיר: שקללה אינה אלא כש"מאחל" לחבירו שכך יהיה לו, לא כן הדברים באדם שלמעשה כבר קולל, ומעתה אינו מקלל אותו שכך יהיה לו אלא אומר את המציאות כהוייתה, (כגון: הרואה חבירו מנבל פיו בזדון ובשאט נפש, יכול לומר לו: שתדע לך שיהיה לך גהינם עמוק עמוק על מה שאמרת כעת", במשפט זה הוא לא קילל, אלא סיפר לו מה שאכן יקרה שהרי גמ' ערוכה היא בשבת ש"כל המנבל פיו מעמיקים לו גהינם", וכן ברב המחנך תלמידיו ואומר להם שדרך והשקפה זו פסולה, ותוצאותיה יורדות מוות, וכל כיוצ"ב מהתבטאויות אלו, אם אין כוונתו לקלל אלא לומר שזו המציאות שתקרה מדרך קלוקלת זו, בכה"ג לא חשיב קללה, אלא העמדת הדברים והמציאות בהשקפת התורה).

ה. אם מקלל את חבירו שלא בשם, רק "מאחל" לו שלא יצליח וכדו' אמנם אין בזה לאו מדאורייתא, אבל מ"מ יש בזה איסור מדרבנן (שו"ע חו"מ סי' כ"ז ס"ב), כמו כן: יש להזהר בזה, דכיון שהבורא ית' נתן כח בפיו של יהודי שברכתו וקללתו עושה רושם, הרי אם חבירו ינזק חלילה על ידו, כבר איתא בשבת (קמט.): "כל שחבירו נענש ע"י אין מכניסים אותו במחיצתו של הקב"ה

ו. גם אם לא קילל חבירו, רק אמר לו: בבית דין של מעלה יודעים שהצדק בדברי, ושם תקבל מה שמגיע לך, הוי בכלל "מוסר דין על חבירו לשמים", והוא מהדברים המזכירים עוונותיו של אדם (ברכות נה.) ויש להימנע מכך.

ז. קריאת גנאי אינה קללה (להוציא מליבם של רבים הסבורים שקריאת גנאי נקראת בשם קללה) אלא היא נקראת בשם חז"ל: "מכנה שם לחבירו" ואיתא בחז"ל (ב"מ נח.): "המכנה שם לחבירו אין לו חלק לעולם הבא", וכל זה כשהכינוי הוא גנאי, כגון בפגם משפחה או במום אמיתי וכדו' שהוא בדברים שיש בהם עלבון, אבל אם הכינוי הוא לא גנאי, אלא שינוים קלים באדם שיש בהם משום היכר כגון: גי'גגי' או ליטאי/חסיד, וכדו' (באופן שלא מתכוין בכינוי זה לגנותו) מותר, ומ"מ בגמ' (מגילה כז.) איתא: שרבי זכאי ורבי זירא העידו על עצמם שמהזכויות שהגנו להם לאריכות ימים שלא כינו של אפילו לא של גנאי (ויש לציין: שהיעב"ץ ביאר הטעם מדוע יש להימנע מכינוי שם אפילו שאינו מגונה הוא משום שאדם שמכנה שם לחבירו מראה בזה כאילו הוא אינו חשוב מספיק כדי לקרא לו בשם אישי, וכמו שמצינו במדרש שדוד התרעם על שקראו לו בן ישי ולא קראו לו בשמו האישי ע"כ, ולפי דבריו אלו: ראוי להנהיג בין החברים שיקראו אחד לשני בשמותיהם הפרטיים ולא כפי שמקובל כיום בהרבה מקומות, שקוראים בשמות המשפחה המוכללים דהוי דומיא ד"בן ישי").

ח. יש להימנע מלבשר בשורות רעות ועל המבשר נאמר: "מוציא דיבה הוא כסיל", ובאופן שנצרכים לבשר כגון: שגדול בישראל נפטר והכל חייבים בכבודו, צריך לעשות רמזים המוכיחים אט אט שקרה מה שקרה אבל לא יאמר להדיא וכלשון רש"י: "שלא יבינו מהר ויצא ליבם" (וכהיא דפסחים ג: שקרע את בגדיו ובכה, ולא סיפר מדוע, והרואים ששאלו אותו האם אכן כך קרה אז ענה להם "אנא לא קאמינא" והבינו מבין הדברים שכך קרה) ובפשטות: הגדר בזה הוא: כל שמנחית את הבשורה על השומעים בבת אחת ה"ז בכלל "מוציא דיבה" ואם עושה כן אט אט ברמז עד שיבינו השומעים מעצמם לית לן בה.

ט. איתא בברכות (יט.): "תנא משמיה דרבי יוסי: לעולם אל יפתח אדם פיו לשטן, שנא': כמעט כסדום היינו" מאי אהדר להו נביא: "שמעו דבר ה' קציני סדום, וביאר המהרש"א (כתובות ח:): שבדבריו אלו שאומר נותן פתחון פה לשטן לקטרג בדבר שהוא עצמו מודה שמגיע לו.

י. איתא בפסחים (ג.): "אריב"ל: לעולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו שהרי התורה וכו'", ופשיטא: דאין הכוונה כאן לסתם ניבול פה דהוא איסור גמור, אלא מיירי בדבר שצריך לאומרו (כפי שמשמע שם בגמ' שנשאלה שאלה בביהמ"ד מפני מה אין מוסקין בטהרה ולא מוסקין בטומאה) ועל זה אמר רבי יהושע בן לוי: שהנהגת ישראל קדושים להזהר אף בכה"ג להשתמש בלשון נקיה ולא בלשון מגונה.

תבניות ההבראה שיצאו מהפסי ואינני הדומים...

הבריסקר'ר רוב אמר: שדון שלא מבלבל... הוא דיין בדבר שדון.. רק יש לו חסרון שהוא לא מדבר... אבל אם השדון לא מבוון אב כה לא שהוא שדון עם חסרון... אלא **הוא בכלל לא שדון!!** אבבה מיניה שם שדון... אם פעמת עסק... אבל כה עסק שרוב... צבובה שרוכה... אב יש כאן עסק... רק אבל שיש לו חסרונות... אבל אם העסק לא מכניסה אב כה לא עסק עם חסרון! אלא **עסק לא מכניס כה לא עסק!! לא עשיו עסק** אבם שאסר לו הלי... אב יש כאן אמנם בן אבם רק (בבאלך... יש לו מום.. אבל אם שובב לפניו אבם שאסר לו בשמה... אב כה לא בן אבם עם מום שאסר לו בשמה... **אלא אבם בלי בשמה כה בכלל לא שם אבם!!**

בדיוק על אותו משקל אבל בדיוק:

עולם שיש בו בקבה כה עולם עם חסרון אבל יש לו עדיין שם עולם... עולם שיש בו בית חולים... כה עדיין עולם... רק אבל שיש בו חסרון שיש בו בית חולים... **אבל עולם שבניו ללא אבלות ? ! ? כה בכלל לא עולם!!!**

כשהקב"ה ברא את העולם... הוא ברא אותו למטרה מאד ברורה!! לאבלות מאד מסוימת!!!

אם האבלות חסרה מן העולם... אב הוא מאבד שם עולם!!! אין לו שום מטרה... הוא לא שווה כלום... קוראים לכה עולם טהור!!! כשהגמ' בסנהדרין (לב.) מחלקת את שית אלפי שנין של העולם היא מדברה את השתי אלפים הראשונים של העולם בשם **טהו!!!** נכה... בלי הקדמות ובלי הסתייגויות הגמ' בשום מחלקת אלפים שכה מהעולם. נכה בחתי יד. הגמ' מחבבת את האלפים שנים האלו **שהם טהו!!!** ובכה... ובכה (אמר הסיפור... למה?? כי היות ובשתי אלפים האלו העולם היה ללא טרה!! העולם היה ללא אבלות!! עולם ללא אבלות עם כל הכבוד למה שעשה והתפתח בו הוא לא עולם!! הוא טהו!!!!! שום...

אבותינו הקדושים: אברהם יצחק ויעקב (בחרו להיות **מהפסי הבנית של העולם!!!**

לאב (נסה להסביר בלשון פרוה... בא: להשיר את הקרקע ואת אבן הפינה להעמדת עם הבחר שהוא טוב לו עבאו את אבלות העולם!! הוא יבחר לתקיב שהוא יבוא את העולם בסלד שת אלפי שנין לאבלות!!! אבל בא יקבל: האבות בחנו את העולם ועלו בדיה בשתות!! בדיה מעבבת... שאי אפשר להעמיד כבה את עם הבחר... במצב שכבה אין סיבו להעמיד את העם שיהי בתפקידו של העולם...

מהי הבדיהה אנבה ליקוי מעבב כבר יכו להיות בעולם כה מושלם שהקב"ה ברא!!

בא (נסה להסביר בלשון פרוה... בא (נסה לבמיין עולם בלי שלשה בדברים שלבאבנו אנחנו כיב מכיריים: תראה לעבמן עולם בלי: **א.** בלי בקבה. **ב.** בלי חולי. **ג.** בלי יסורים... פשוט (נסה לבמיין איך היה נראה העולם לפני שאברהם ויצחק ויעקב עבבו את הבקבה החולי והיסורים... **בבקשה:**

עולם שיו!!! שלווה (בחת!! בכבולם אנשים בני שבריים!!! כולם מבמיים!! בבריאים! בריאים! מסונים!!! הכל טוב... **אורח יקר:** בא... בא אתי רגע מלון... אני אראה לך... אתה רואה את האדם החיוכן הבה שמסתבל בבשיו מהחלון אנחנו בחם כמה בחן אני מכיר אותם **93** שנה!!! הזקן הזה בן תשעים ושלוש לא!! הזה בן מאה ומשן שבה.. אני פשוט מכיר אותו רק אחרי החתונה... רגע... אב איך הזה היה נראה לפני **90** לפני **93** שנים?? **אותו דבר!!!** איך שאתה רואה אותו עכשיו... **נכה בדיוק** הזה היה נראה לפני **90** שנה!!! אבין: כבר תשעים שנה אנחנו (בשים בתנות מכולתו!! לא יום לא יומים לא שנה לא עשרים שנה אלא תשעים שנה!! תשעים שנה **ס-ב-ב-ו-ו-ם!!!** תשעים שנה אדם מסתובב עם **אותו** פרצוף!! עם **אותם** כוחות!! עם **אותם** גשים!!! **שום שינוי מיוחד לא נעשה...** שום היכר לא (יכר שהכרו עליו כבר תשעים שנה... הזה לא הבדקן.. לא (וסנה לו אפילו שהרה אחת לבנה... הזה לא הלך אל פעם לבית חולים... **הכל שהרה (בחתו! שהרה של מאה שנה!!!!! עולם חולה!!!** מאה שנה שבריים ללא כל תגובה!!! **ומבאי עולם קבוה שבנה... לבפות מהם שיבניו ומיו שבנו לא קבוהים בהה אלא אוהבים!!!**

מיות במשך תשעים שנה בלי שום שינוי!!! שום חולי!!! לא מלל בן! לא כלוסטרול!! לא סכרת!! שהרה של תשעים שנה בבריאות כמו שור!! תשעים שנה בלי קמט אחד במצח!! ולבפות מכבה אבם כבל הבמן יבכור שהוא אורח כאן בעולם?? שהוא בדיוק להכין בדה לבדך... כי כה לא המקום הבבדי שלו ? ! ?

מיות בכבה עולם שבנו!! כבה עולם קבוה ללא שום שינוי!!! ולבכור כל הבמן שבה לא המקום...?

כה בלתי אפשרי לחלוטין !!!!!

אברהם **ת-ב-ר** בקבה!! שם (ב: הוא לא התפלל.. הוא לא התפלל עד כה בדרך אפשר... הוא לא בוקם עד כה כמו בסדום.. "אל מר בדיני ואבדבה..." הוא פשוט **ת-ב-ר** את הבקבה!! אברהם אבינו מאוקן תפקידו כמבסס הבנית של העולם עדן: בלי בקבה **אין שום סיבו** שהבנים שלו יסתובבו כאן בעולם ויבינו שום להם תפקיד והם אוהבים כה... **אין על מה לדבר!! כה פשוט ת-ב-ו-ר-ה!!!**

תבין: אנחנו... בני דור 2012... אנחנו מסתובבים בעולם בתחשה שאנחנו אוהבים?? כזה אתה מהיום שאתה אוהב כה?? **מתש** לא!! (כולם אה... אבל השכן ממול (פטר לפני כמה חודשים. ומאז! ישבה משפחה שמלוכסת בבחות... ואתה מסתובב בהחוב ואתה רואה כל מיני בדברים ש... שלא אוהבים להיות... שקוראים ומכריעים ובודקים שהעולם הבה הוא עולם של ביקורים... והיו עוד שדה לבנה (וסנה בבקן... ובשלב מסוים בבר מהבישים שהבואות הם לא כמו שהיו פעם.. והבית קבהות גדול.. וכולנו יודעים שלל אחד **עדיין לא האמת מתמ... רגע כל בה!! ולהרות כל בה!! אנחנו עדיין מסתובבים בהחשה שאנחנו (היה בה לנצח!!! (כולם!!!** אב אם אנחנו... אחרי כל מה שאנחנו בהחיה... עדיין מתקשים לקלוט את בה... אב בעמה לחמיין אנשים שאת כל מה שיש לנו לא היה להם... הם **לא** הסתובבו בהחוב ושמעו אחבולסים... הם **לא** ראו בקנים... **לא** מחלות.. **לא** בדות **לא** יסורים.. כולם בני אותו גיל!! כולם בחשים!! וכבה יום יום שבה שהם בבר בחשך מאה שבה!!! ולבפות מכבה אבם שכל הבמן יכיס לעבמו בראש שהוא אורח כאן בעולם!!!

ישב שיבר!!! אין על מה לדבר!! אברהם אבינו בקבה!! יצחק אבינו יסורים!! יעקב אבינו חולי!!!

אחרת אין סיבו שהם ישאל מיו את התחשה שאנחנו בה בשמות!!

עולם שיש בו בקבה כה בהחלט עולם שיש בו חסרון... אל תשכחו... ואם לא בבבד שיש בה בקבה אלא יש בעולם הבה... בה בבר עולם עם חסרון חסרון גדול. ובכלל... עולם שיש בו יש בקבה יש חולי ואם... יש ל"ל יסורים.. בה בבר עולם עם הרבה חסרונות... **אבל עדיין!!!!! עדיין הזה עולם!! יש לעולם בה אבנות!!!**

אבל העולם בלי החסרונות האלה בלי הבקבה? בלי החולי ובלי היסורים? באו העולם הרי היו מאבדים את הבסון!!! מאבדים את האבנות והתפקיד שלהם כאן בעולם!! עולם ללא אבלות בה בכלל לא עולם!!! האבות תבלו את אבלותו של העולם... הם תבלו שלמה שבקבה בה השלבה... ולמה שיסורים בה.. בה אותם ובוכה... ולמה שחולי בה יון ואתה **ת-ו-ב-ה** לעשות חולה הסברה בעל שובהיר כל הבמן!!! כל הבמן לבאו העולם שהם אוהבים הם... אנחנו בתפקיד הם!! אנחנו לא (מאבאים הם לבה!! אנחנו בעבודה!!! בשבל בה אנחנו מסתובבים בעולם שיש בו בקבה חולי יסורים... ובינינו... כולו האו ו... ואולי... הדבה הטובה ביותר להמלט משלשה בדברים מחרידים אלו... הוא הדבה שיעלה לו רבי יוחנן בברכות ג: **טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מלקיות!!!** בא (בין לבד ש'מה מבון לאדם בכל עמלו..." (בין שאנחנו הם אוהבים... (בין את בה בלי חולה ההסברה... כך (חוסך את המאה מלקות...

תבניות ההבראה שיצאו מהפסי ואינני הדומים...

הבריסקר'ר רוב אמר: שדון שלא מבלבל... הוא דיין בדבר שדון.. רק יש לו חסרון שהוא לא מדבר... אבל אם השדון לא מבוון אב כה לא שהוא שדון עם חסרון... אלא **הוא בכלל לא שדון!!** אבבה מיניה שם שדון... אם פעמת עסק... אבל כה עסק שרוב... צבובה שרוכה... אב יש כאן עסק... רק אבל שיש לו חסרונות... אבל אם העסק לא מכניס כה לא עסק עם חסרון! אלא **עסק לא מכניס כה לא עסק!! לא עשיו עסק** אבם שאסר לו הלי... אב יש כאן אמנם בן אבם רק (בבאלך... יש לו חוש.. אבל אם שובב לפניו אבם שאסר לו בשמה... אב כה לא בן אבם עם חוש שאסר לו בשמה... **אלא אבם בלי בשמה כה בכלל לא שם אבם!!**

בדיוק על אותו משקל אבל בדיוק:

עולם שיש בו בקבה כה עולם עם חסרון אבל יש לו עדיין שם עולם... עולם שיש בו בית חולים... כה עדיין עולם... רק אבל שיש בו חסרון שיש בו בית חולים... **אבל עולם שבניו ללא אבלות ? ! ? כה בכלל לא עולם!!!**

כשהקב"ה ברא את העולם... הוא ברא אותו למטרה מאד ברורה!! לאבלות מאד מסוימת!!!

אם האבלות חסרה מן העולם... אב הוא מאבד שם עולם!!! אין לו שום מטרה... הוא לא שווה כלום... קוראים לכה עולם טהור!!! כשהגמ' בסנהדרין (לב.) מחלקת את שית אלפי שנין של העולם היא מדברה את השתי אלפים הראשונים של העולם בשם **טהו!!!** נכה... בלי הקדמות ובלי הסתייגויות הגמ' בשום מחלקת אלפים שכה מהעולם. נכה בחתי יד. הגמ' מחבבת את האלפים שנים האלו **שהם טהו!!!** ובכה... ובכה (אמר הסיפור... למה?? כי היות ובשתי אלפים האלו העולם היה ללא טרה!! העולם היה ללא אבלות!! עולם ללא אבלות עם כל הכבוד למה שעשה והתפתח בו הוא לא עולם!! הוא טהו!!!!! שום...

אבותינו הקדושים: אברהם יצחק ויעקב (בחרו להיות **מהפסי הבנית של העולם!!!**

לאב (נסה להסביר בלשון פרוה... בא: להשיר את הקרקע ואת אבן הפינה להעמדת עם הבחר שהוא טוב לו עבאו את אבלות העולם!! הוא יבחר לתקיב שהוא יבוא את העולם בסלד שת אלפי שנין לאבלות!!! אבל בא יקבל: האבות בחנו את העולם ועלו בדיה בשתות!! בדיה מעבבת... שאי אפשר להעמיד כבה את עם הבחר... במצב שכבה אין סיבו להעמיד את העם שיהי בתפקידו של העולם...

מהי הבדיהה אנבה ליקוי מעבב כבר יכו להיות בעולם כה מושלם שהקב"ה ברא!!

בא (נסה להסביר בלשון פרוה... בא (נסה לבמיין עולם בלי שלשה בדברים שלבאבנו אנחנו כיב מכיריים: תראה לעבמן עולם בלי: **א.** בלי בקבה. **ב.** בלי חולי. **ג.** בלי יסורים... פשוט (נסה לבמיין איך היה נראה העולם לפני שאברהם ויצחק ויעקב עבבו את הבקבה החולי והיסורים... **בבקשה:**

עולם שיו!!! שלווה (בחת!! בכבולם אנשים בני שבריים!!! כולם מבמיים!! בבריאים! בריאים! מסונים!!! הכל טוב... **אורח יקר:** בא... בא אתי רגע מלון... אני אראה לך... אתה רואה את האדם החיוכן הבה שמסתבל בבשיו מהחלון אנחנו בחם כמה בחן אני מכיר אותם **93** שנה!!! הזקן הזה בן תשעים ושלוש לא!! הזה בן מאה ומשן שבה.. אני פשוט מכיר אותו רק אחרי החתונה... רגע... אב איך הזה היה נראה לפני **90** לפני **93** שנים?? **אותו דבר!!!** איך שאתה רואה אותו עכשיו... **נכה בדיוק** הזה היה נראה לפני **90** שנה!!! אבין: כבר תשעים שנה אנחנו (בשים בתנות מכולתו!! לא יום לא יומים לא שנה לא עשרים שנה אלא תשעים שנה!! תשעים שנה **ס-ב-ב-ו-ו-ם!!!** תשעים שנה אדם מסתובב עם **אותו** פרצוף!! עם **אותם** כוחות!! עם **אותם** גשים!!! **שום שינוי מיוחד לא נעשה...** שום היכר לא (יכר שהכרו עליו כבר תשעים שנה... הזה לא הבדקן.. לא (וסנה לו אפילו שהרה אחת לבנה... הזה לא הלך אל פעם לבית חולים... **הכל שהרה (בחתו! שהרה של מאה שנה!!!!! עולם חולה!!!** מאה שנה שבריים ללא כל תגובה!!! **ומבאי עולם קבוה שבנה... לבפות מהם שיבניו ומיו שבנו לא קבוהים בהה אלא אוהבים!!!**

מיות במשך תשעים שנה בלי שום שינוי!!! שום חולי!!! לא מלל בן! לא כלוסטרול!! לא סכרת!! שהרה של תשעים שנה בבריאות כמו שור!! תשעים שנה בלי קמט אחד במצח!! ולבפות מכבה אבם שכל הבמן יכבור שהוא אורח כאן בעולם?? שהוא בדיוק להכין בדה לבדך... כי כה לא המקום הבבדי שלו ? ! ?

מיות בכבה עולם שבנו!! כבה עולם קבוה ללא שום שינוי!!! ולבכור כל הבמן שבה לא המקום...?

כה בלתי אפשרי לחלוטין !!!!!

אברהם **ת-ב-ר** בקבה!! שם (ב: הוא לא התפלל.. הוא לא התפלל עד כה בדרך אפשר... הוא לא בוקם עד כה כמו בסדום.. "אל מר בדיני ואבדבה..." הוא פשוט **ת-ב-ר** את הבקבה!! אברהם אבינו מאוקן תפקידו כמבסס הבנית של העולם עדן: בלי בקבה **אין שום סיבו** שהבנים שלו יסתובבו כאן בעולם ויבינו שום להם תפקיד והם אוהבים כה... **אין על מה לדבר!! כה פשוט ת-ב-ו-ר-ה!!!**

תבין: אנחנו... בני דור 2012... אנחנו מסתובבים בעולם בתחשה שאנחנו אוהבים?? כזה אתה מהיום שאתה אוהב כה?? **מתש** לא!! (כולם אה... אבל השכן ממול (פטר לפני כמה חודשים. ומאז! ישבה משפחה שמלוכסת בבחות... ואתה מסתובב בהחוב ואתה רואה כל מיני בדברים ש... שלא אוהבים להיות... שקוראים ומכריעים ובודקים שהעולם הבה הוא עולם של ביקורים... והיו עוד שדה לבנה (וסנה בבקן... ובשלב מסוים בבר מהבישים שהבואות הם לא כמו שהיו פעם.. והבית קבהות גדול.. וכולנו יודעים שלל אחד **עדיין לא האמת מתמ... רגע כל בה!! ולהרות כל בה!! אנחנו עדיין מסתובבים בהחשה שאנחנו (היה בה לנצח!!! (כולם!!!** אב אם אנחנו... אחרי כל מה שאנחנו בהחיה... עדיין מתקשים לקלוט את בה... אב בעמה לחמיין אנשים שאת כל מה שיש לנו לא היה להם... הם **לא** הסתובבו בהחוב ושמעו אחבולסים... הם **לא** ראו בקנים... **לא** מחלות.. **לא** בדות **לא** יסורים.. כולם בני אותו גיל!! כולם בחשים!! וכבה יום יום שבה שהם בבר בחשך מאה שבה!!! ולבפות מכבה אבם שכל הבמן יכיס לעבמו בראש שהוא אורח כאן בעולם!!!

ישב שיבר!!! אין על מה לדבר!! אברהם אבינו בקבה!! יצחק אבינו יסורים!! יעקב אבינו חולי!!!

אחרת אין סיבו שהם ישאל מיו את התחשה שאנחנו בה בשמות!!

עולם שיש בו בקבה כה בהחלט עולם שיש בו חסרון... אל תשכחו... ואם לא בבבד שיש בה בקבה אלא יש בעולם הבה... בה בבר עולם עם חסרון חסרון גדול. ובכלל... עולם שיש בו יש בקבה יש חולי ואם... יש ל"ל יסורים.. בה בבר עולם עם הרבה חסרונות... **אבל עדיין!!!!! עדיין הזה עולם!! יש לעולם בה אבנות!!!**

אבל העולם בלי החסרונות האלה בלי הבקבה? בלי החולי ובלי היסורים? באו העולם הרי היו מאבדים את הבסון!!! מאבדים את האבנות והתפקיד שלהם כאן בעולם!! עולם ללא אבלות בה בכלל לא עולם!!! האבות תבלו את אבלותו של העולם... הם תבלו שלמה שבקבה בה השלבה... ולמה שיסורים בה.. בה אותם ובוכה... ולמה שחולי בה יון ואתה **ת-ו-ב-ה** לעשות חולה הסברה בעל שובהיר כל הבמן!!! כל הבמן לבאו העולם שהם אוהבים הם... אנחנו בתפקיד הם!! אנחנו לא (מאבאים הם לבה!! אנחנו בעבודה!!! בשבל בה אנחנו מסתובבים בעולם שיש בו בקבה חולי יסורים... ובינינו... כולו האו ו... ואולי... הדבה הטובה ביותר להמלט משלשה בדברים מחרידים אלו... הוא הדבה שיעלה לו רבי יוחנן בברכות ג: **טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר ממאה מלקיות!!!** בא (בין לבד ש'מה מבון לאדם בכל עמלו..." (בין שאנחנו הם אוהבים... (בין את בה בלי חולה ההסברה... כך (חוסך את המאה מלקות...

מהו המוזר היקר ביותר בעולם???

היה פה כשהשמש (כלו לו... ובווים בהיר (ודע לי שבאמת אבל אותו המאלה הנוראה במצב בוש... מה לא עשיו!... היופאים ישאו... הבדיוקות גילו את הארוח מכל.. ואלו אחד לא (אן אפילו בל של בקווה... היתו בדיבאון אותם ו(ורא... עולמו משך בעבר... הלכתי והלכתי ואל לסמלים!!!! בסמל סמאום.. הישועה הזיל בבא אחת!! ממקום בלתי בכמו מלוטין!!! בראש אחד (היה לי אור בעיניים... ליהודים היתה אורה...

בנאם מאופה הזיל שמרוב דיבאון כשוב נכנסתי למוטה... התבטתי בשמיכה... עמדתי עיניים ואמרתי: רגע... רגע... בעבדם אולו אני אבאמין שאמא שלי עבשו ברוחהיב בעבדם למה לאיב בעבדם מי מפריע לי לבמיין בחיים(ב הערבה אוסרת לבמיין לא!! לא יודע לי שום כעה איסור... אולי המשטרהיב יש איסור ע"ם חוק לבמיין!! אם לא!! בעת אומרת שמותר לבמיין!! אב יופי... אני יבשו מעמת השמיכה מבמיין!!! מבמיין שהכל טוב... מבמיין שלאמא שלי בריאה מלוטין... מבמיין שעסקים בגיאי.. הכל בסדר... היפה!!! מי המאמין שכ"ב מהר מיזל הישועה... שום שום לך עולם... הבטיבתי לי בעוד השמיכה ו... ו.. ולא (בלמעי... לא הבלעתי הבידם.. יותר (כן): לא הבלעתי לבמיין... (יסמי... המאמבעי... ו.. ו.. ולא!! לא הלך... כעסתי על עבמי: עיבם שבמעבך!! למה!! למה אתה לא מוזר לבמיין!! אב יופי... אני יבשו בעבמי